

22.4.2010

KOMUNIKAT DLA POSŁÓW

Dotyczy: **Petycji 0179/2008, którą złożył Alberto Mayor Barajona (Hiszpania), w imieniu Ecologistas en Acción (Guadalajara), w sprawie rzekomych naruszeń prawodawstwa WE w zakresie ochrony środowiska w związku z zatwierdzeniem planu zagospodarowania terenu w obszarze Vega del Henares (Castilla-La Mancha)**

1. Streszczenie petycji

Składający petycję krytykuje decyzję władz lokalnych i regionalnych Castilla-La Mancha, zatwierdzającą plan zagospodarowania terenu (Proyecto de Actuación Urbanística - PAU) obszaru Vega del Benares bez przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Składający petycję wyjaśnia, że obszar ten posiada wysoką wartość historyczną, ponieważ znajdują się na nim ważne pozostałości archeologiczne, i zasługuje on na ochronę. Według składającego petycję PAU prowadzi do przeklasyfikowania obszaru i niepotrzebnego rozwoju miejskiego. Zwraca się on do Parlamentu Europejskiego o zbadanie sytuacji, ponieważ uważa, że zostało naruszone zarówno ustawodawstwo krajowe, jak i prawodawstwo UE dotyczące oceny oddziaływania na środowisko.

2. Dopuszczalność

Petycja uznana została za dopuszczalną dnia 1 lipca 2008 r. Zwrócono się do Komisji, aby dostarczyła informacje (art. 202 ust. 6 Regulaminu).

3. Odpowiedź Komisji, otrzymana dnia 22 kwietnia 2010 r.

Składający petycję sprzeciwia się decyzji władz lokalnych i regionalnych zatwierdzającej plan zagospodarowania terenu („Plan de Actuación Urbanística” – PAU) dotyczący obszaru Vega de Henares w gminie Guadalajara, w prowincji Guadalajara, w autonomicznej wspólnocie Castilla-La Mancha w Hiszpanii.

Składający petycję podkreśla, że wspomniany plan zagospodarowania terenu zwany „Proyecto de urbanización del sector SNP ampliación del Ruiseñor” został zatwierdzony przez hiszpańskie władze bez prawidłowego przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Składający petycję wyjaśnia, że przedmiotowy obszar posiada wysoką wartość historyczną, bowiem mieści ważne szczątki archeologiczne i zasługuje na ochronę. Według składającego petycję PAU oznaczałby przeznaczenie gruntów rolnych do użytku przemysłowego oraz niepotrzebną rozbudowę strefy miejskiej. Twierdzi on, że hiszpańskie władze naruszyły zarówno ustawodawstwo krajowe, jak i prawodawstwo UE dotyczące oceny oddziaływania na środowisko.

Służby Komisji przeanalizowały informacje dostarczone przez składającego petycję w świetle prawa UE, które może mieć zastosowanie w tej sprawie.

Dyrektywa 85/337/EWG¹ zmieniona dyrektywą 97/11/WE², dyrektywą 2003/35/WE³ oraz dyrektywą 2009/31/WE⁴, znana jako dyrektywa w sprawie oceny oddziaływania na środowisko (dyrektywa OOS), określa przepisy dotyczące przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko niektórych przedsięwzięć publicznych i prywatnych.

Dyrektywa OOS czyni rozróżnienie między tak zwanymi przedsięwzięciami z załącznika I, które zawsze należy poddawać ocenie oddziaływania na środowisko, a przedsięwzięciami z załącznika II, w przypadku których państwa członkowskie oceniają, w drodze indywidualnej analizy i/lub według progów lub kryteriów ustanowionych w krajowych przepisach transponujących, czy przedsięwzięcie ma zostać poddane ocenie oddziaływania na środowisko. Podczas przeprowadzania indywidualnej analizy bądź określenia progów lub kryteriów należy uwzględnić właściwe kryteria wyboru zawarte w załączniku III do dyrektywy. Obejmują one cechy przedsięwzięcia, jego położenie i charakterystykę potencjalnego oddziaływania.

Zatem w przypadku przedsięwzięć ujętych w załączniku I procedura OOS jest obowiązkowa. W przypadku projektów wymienionych w załączniku II państwa członkowskie powinny ocenić przed udzieleniem zezwolenia na inwestycję, czy mogą one wyrządzić znaczne oddziaływanie na środowisko. Ocena ta powinna zostać udostępniona społeczeństwu.

Należy zauważyć, że wymienione wśród przedsięwzięć infrastrukturalnych „przedsięwzięcia inwestycyjne na obszarach przemysłowych” i „przedsięwzięcia inwestycyjne na obszarach miejskich” ujęte zostały w pkt 10 lit. a) i b) załącznika II do dyrektywy OOS.

Procedura OOS zapewnia identyfikację i ocenę środowiskowych skutków przedsięwzięcia przed wydaniem zezwolenia przez właściwe organy (znanego jako zezwolenie na inwestycję). Społeczeństwo może wyrazić swoją opinię. Należy uwzględnić wszystkie konsultacje. Należy również poinformować społeczeństwo o treści zezwolenia na inwestycję.

---

¹ Dz.U. L 175 z 5.7.1985.

² Dz.U. L 73 z 14.3.1997.

³ Dz.U. L 156 z 25.6.2003.

⁴ Dz.U. L 140 z 5.6.2009.

Z informacji dostarczonych przez składającego petycję wynika, że pewnego rodzaju ocena oddziaływania na środowisko została przeprowadzona przez władze lokalne i regionalne przed udzieleniem odnośnemu przedsięwzięciu zezwolenia na inwestycję. Składający petycję krytykuje jednak procedurę, harmonogram i treść przedmiotowej oceny oddziaływania na środowisko.

Co się tyczy dyrektyw przyrodniczych UE (dyrektywy ptasiej 2009/147/WE¹ i dyrektywy siedliskowej 92/43/EWG²), należy zauważyć, że miałyby one zastosowanie, gdyby odnośne przedsięwzięcie mogło w znaczący sposób wpłynąć na obszar należący do sieci Natura 2000. Z informacji dostarczonych przez składającego petycję wynika, że odnośna inwestycja na obszarze miejskim nie wpływa na żaden obszar sieci Natura 2000.

Wnioski

Komisja Europejska zwróciła się do właściwych władz Hiszpanii, aby dostarczyły informacji dotyczących zgodności z właściwymi wymogami ustanowionymi w prawie UE dotyczącym ochrony środowiska i mającym zastosowanie w przedmiotowej sprawie. Komisja zwróciła się do władz Hiszpanii zwłaszcza z pytaniem o sposób stosowania przepisów dyrektywy OOS.

Komisja Europejska będzie informowała Komisję Petycji o postępach w tej sprawie.

---

¹ Dz.U. L 20 z 26.1.2010.

² Dz.U. L 206 z 22.7.1992.